

Štěnovické listy

č. 3 / březen 2017

zpravodaj obce Štěnovice

24 stran

zdarma

Dotace na přístavbu školky byla přidělena

Na přelomu ledna a února bylo vedení obce prostřednictvím aplikace MS2014+ oficiálně informováno o vyhodnocení žádosti o dotaci akce Stavební úpravy a pořízení vybavení za účelem zajištění rozšíření potřebné kapacity Materské školy Štěnovice. Podaná žádost splnila podmínky přijatelnosti a formálních náležitostí, což znamená, že bude dotace ve výši 90 % z celkových nákladů přidělena. Žádost o dotaci vypsané výzvy řídicím orgánem IROP byla podána v první polovině minulého roku. Bližší informace budou uvedeny v následujících číslech Štěnovických listů.

Únorová havárie na vodovodním řadu

V rámci stavebních prací na regulaci Losinského potoka došlo ve čtvrtek 9. února k havárii na vodovodním a kanalizačním řadu – bez dodávky pitné vody se tak náhle ocitla téměř celá obec. Po krátké době však byla dodávka do valné části obce obnovena. Bez dodávky vody však byli i nadále obyvatelé ulic V Potocích, Žulová, Duhová, K Pile, K Poště a část ulic Na Šancích, Spojová a Losinská – do těchto ulic byla dodávka obnovena v pátek 10. února vpoledvečer po odstranění závady. Náhradní zásobování bylo zajištěno cisternami. Stavební práce prováděné firmou Stavmonta probíhají na regulaci Losinského potoka i nadále, investorem akce je Povodí Vltavy.

Daňové přiznání

Nevíte si rady s vyplněním daňového přiznání, potřebujete podat daňové přiznání? Zaměstnankyně Finančního úřadu pro Plzeňský kraj, Územní pracoviště v Přešticích, Vám budou opět nápomocny v zasedací místnosti Obecního úřadu Štěnovice ve středu 15. března 2016 od 13 do 17 hod.

Výzva k uhrazení poplatků a nájemného

Vyzýváme občany, kteří dosud neuhradili poplatky za psy, za svoz smíšeného komunálního odpadu, nebo neuhradili nájemné za hrobové místo, aby tak co nejdříve učinili.

Ceny svozů směsného komunálního odpadu na rok 2017

Typ nádoby	Četnost svozů	Cena na rok
Popelnice plechová 110 l plastová 120 l	1 x týdně (52 svozů)	2.470,-
	Kombinovaný (40 svozů)	1930,-
	1 x 14 dnů (26 svozů)	1430,-
	1 x měsíčně	800,-
Popelnice plastová 240 l	1 x týdně (52 svozů)	5040,-
	Kombinovaný (40 svozů)	3990,-
	1 x 14 dnů (26 svozů)	3040,-
Kontejner plast a plech 1100 l	1 x týdně (52 svozů)	15.510,-
	1 x 14 (26 svozů)	8.630,-

Kombinovaný svoz: 1x 14 dnů od 1. 4. 2017 do 30. 9. 2017

1x týdně od 1. 1. 2017 do 31. 3. 2017 a od 1. 10. 2017 do 31. 12. 2017

Měsíční svoz: první pátek v měsíci

Svoz 1x 14 dní: každý sudý pátek

Poplatek za svoz komunálního odpadu se platí jednorázově. Znamka s vyznačením četnosti svozu bude předána při placení poplatku v hotovosti na OÚ Štěnovice. Při placení bankovním převodem na účet **č. 350 23 704/0600**, variabilní symbol **1340 + číslo popisné**, je potřeba dostavit se na OÚ pro známku na odpadní nádobu.

V případě pochybení zaměstnanců ZKS, a.s. při svozu komunálního odpadu mohou občané požadovat nápravu na tomto tel. čísle: 493 647 150.

Uklid'me Štěnovice

V rámci celostátní výzvy „Uklid'me Česko“ se ve Štěnovicích v sobotu 8. 4. 2017 uskuteční akce s názvem „Uklid'me Štěnovice“. Akce, jejímž předmětem je úklid veřejných prostranství proběhne od 9 do 12 hodin. Sraz účastníků akce bude před devátou hodinou u obecního úřadu na Štěnovickém náměstí. Událost se uskuteční pod záštitou Obecního úřadu Štěnovice.

Stromy v lesíku se stali terčem vandalů

V lesíku pod ulicí Jasanová směrem k jezu došlo k fatálnímu poškození několika smrků odstraněním kůry ve spodní části dřeviny. Vzhledem k rozsahu poškození jednotlivých stromů není možná jejich záchrana. Žádáme proto občany, aby v případě zachycení páchání podobných činů, (zřejmě) mladými delikventy, informovali o věci obecní úřad. Pachatelům hrozí finanční postih.

V březnu jubilea oslaví

Jaroslav Trojan, Příčná
Božena Taflíková, Na Šancích
Marie Lauberová, Dobřanská
Libuše Prokešová, Na Šancích
Jaroslava Benedová, Čížická
Marie Kašparová, Ke Cvičišti
Jana Marešková, Buková
Blažena Kunová, Čížická
Zdenka Černá, Buková
Václav Novák, Luční
Alena Vlčková, V Podlesí

Marie Grebeňová, Jetelová
Miloslav Švantner, Modřínová
Jaroslav Skala, K Hájovně
Vojtěch Rádl, V Potocích
Libuše Kastnerová, Skalní
Vladimír Tomášek, Losinská
Růžena Maříková, Čížická
Jana Kučerová, Buková
Jaroslav Chouň, Čížická
Emilie Marková, Losinská
Zdeňka Šlajsová, V Potocích
Marie Kašparová, Buková

Upozorňujeme, že za správnost OÚ Štěnovice neručí. Správnost seznamu jubilantů závisí na informacích poskytnutých nadřízenými úřady.

UPOZORNĚNÍ:

V souvislosti s minulým číslem Štěnovických listů dojde ke změně termínu konání Farmářských slavností. Akce by měla proběhnout na podzim tohoto roku. Více informací v následujících číslech zpravodaje.

Přechod Pyrenejí na Svatojakubské cestě

Zveme Vás na další část vyprávění o putování po Svatojakubské cestě. Tentokrát jsme začínali ve francouzském městě Saint Jean Pied de Port, které leží na úpatí Pyrenejí a pokračovali do španělského Burgosu. **Přednáška se koná 8. března 2017 v 18 hodin v zasedací místnosti Obecního úřadu Štěnovice.**

Přednáškou vás provedou Ivana a Josef Šloufovi.

Dětský maskarní candrbál

V sobotu 18. března 2017 se od 14 hodin uskuteční v sále Lidového domu tradiční Dětský maskarní candrbál. Akci pořádá oddíl TJ Sokol Štěnovice – Národní házená.

OBECNÍ ÚŘAD ŠTĚNOVICE

Vás srdečně zve na

**X. TRADIČNÍ
OBECNÍ PLES**

V SOBOTU 11. BŘEZNA 2017 LIDOVÝ DŮM OD 20.00 HODIN

K Tanci a poslechu hraje Taneční orchestr OZVĚNY JOSEFA JEŽKA

Pestrá vystoupení předvedou: **Mažoretky Štěnovice - Koloseum Dance Team**

Bohatá tombola

Tanec v Plzni

Vstupné 150 Kč

Předprodej vstupenek: pondělí 20.2. od 18.00 do 20.00 v Lidovém domě a v dalších dnech na
email: albrechtjiri7@gmail.com Večer: Čižická 458, telefon večer : 602 282 333

Velikonoční vyrábění

Odpoledne plné
tvořivosti proběhne

**v sobotu 1. dubna 2017
od 14 do 17 hodin
v sále Lidového domu
Štěnovice**

Akce se koná pod záštitou Obecního úřadu Štěnovice

Nový sborník!

V průběhu března bude vydán sborník číslo 14 s názvem **Na tom našem dvoře... Ve Štěnovicích**. Sborník pojednává o historii chovu hospodářských zvířat v obci. Autorem publikace je kronikářka obce paní Alena Vlčková.

Ze základní školy ve Štěnovicích:

Florbalový turnaj ve školní družině

V úterý 31. 1. 2017 se uskutečnil ve velké tělocvičně turnaj ve florbale. Zúčastnila se 4. 5. a 6. odd. ŠD. Děti, které hrály, byly rozděleny do tří družstev po sedmi. Většinou šlo o chlapce, ale zahrála si i dvě děvčata (Iveta Peštová a Kristýna Šlajsová). Těm patří velký obdiv za statečnost. Po úvodním zahájení se utkalo každé družstvo s každým po 12 minutách. Na prvním místě se umístilo družstvo C s kapitánem Vaškem Finkem a o druhém a třetím místě museli rozhodnout až samostatné nájezdy. Všichni si sportovní odpoledne moc užili a při vyhodnocení na hráče čekala sladká odměna v podobě perníkových medailí a bonbónů. Velký dík patří dvěma rozhodčím (Patrikovi Šilhánkovi - 5. A. a Zdeňkovi Alblovi - 5. B), kteří celý turnaj skvěle zvládli. Kdo se aktivně nezapojil do florbalového turnaje, fandil na tribuně nebo se mohl účastnit v malé tělocvičně překážkové dráhy. Tu absolvovaly především dívky. Soutěžilo se ve dvojicích proti sobě. Děvčata musela překonat lavičkovou dráhu se slalomem, udělat několik gymnastických cviků a v závěru dohodit kroužek na malý kužel. V tělocvičně panovala napjatá atmosféra, holky fandily a povzbuzovaly. Všem se podařilo dráhu zdolat. Odměnou pro všechny zúčastněné děti byly také perníkové medaile.

autor: Leona Keslová

Finále logické olympiády 2016

Finále logické olympiády pořádané Mensou ČR se konalo na Pražském hradě dne 28. 11. 2016, kam jsem postoupila po obsazení 2. místa v krajském kole v Plzni. Finále se zúčastnilo přes 200 soutěžících ve třech věkových kategoriích. Z Plzně jsme jeli všichni postupující z kraje společně ráno autobusem. V mé kategorii 2. - 5. třída se mnou postoupili 3 chlapci. Jako první jsme psali písemný test, na který jsme měli hodinu. Poté jsme psali interaktivní test promítaný na plátně. Po obědě jsme luštili smyčku, která byla docela náročná. Poté byl lehčí test a to tetris, který je zaměřený na představivost. Po tomto testu jsme měli možnost luštit hlavolamy nebo hrát různé hry. Poslední test byla létající matematika, kde jsme museli počítat z paměti po sobě různé příklady vždy během 2 - 3 sekund. Po několika přednáškách proběhlo vyhlášení výsledků. Ve své kategorii jsem se umístila celkově na 50. místě a 14. mezi dívkami.

autor: Aneta Jungová

Olympiáda z anglického jazyka

Ve čtvrtek 12. ledna se konalo školní kolo olympiády z anglického jazyka, které se skládá z poslechové a mluvené části. Letos nás mile překvapila velká účast v první kategorii (6. a 7. ročník), která také podala velmi kvalitní výkony. Do boje se přihlásilo 11 statečných sedmáků. Do okresního kola nás odjedou reprezentovat Jakub Šperl a Helena Šimíčková ze 7. B. Ve druhé kategorii (8. a 9. ročníky) byla účast o něco méně početná a na první dvě místa se prosadili Matěj Vaník (8. A) a Eliška Štětková (9. A). Pevně doufáme, že sedmáci do příštího roku neztratí odvalu a osmáci zkusí štěstí se stejnými tématy, ale o rok bohatší o další porci jazykových dovedností. Všem zúčastněným děkujeme za příjemné odpoledne.

autor: Mgr. Veronika Králová

Z mateřské školy ve Štěnovicích:

Poznáváme kraje, kde sníh a led nikdy neroztaje

Kdybychom chtěli navštívit všechna zajímavá místa na Zeměkouli, byl by to úkol na více než jeden lidský život. Nejrychlejší a nejlevnější cestování je sice prstem po mapě, ale my ve školce se s tímto jednoduchým způsobem cestování úplně neztotožňujeme, není pro nás tou konečnou metou. Chceme trochu víc, tzn. cizí kraje si prožít očima

cestovatele, odlišnou kulturu pochopit, při poznávání využívat všechny naše smysly a vytvořit si povědomí o vlastní sounáležitosti se světem a lidmi ve vzdálených zemích. I když období zimy bylo letos v České republice poměrně chladné a dlouhé, v zimních měsících jsme se ve školce ve třídě Lišcat, Klokánků a Berušek vydali do země ještě studenější – do Grónska. Nejprve jsme pracovali s glóblem a mapou a hledali daleké Grónsko, používali jsme též moderní technologii - interaktivní tabuli a tablety, nakreslili jsme si grónskou vlajku, postavili iglú a povídali si o životě Eskymáků a polárních živočichů. Pak jsme již cestovali letadlem do kraje, kde sníh a led nikdy neroztaje. Na místě jsme si vyzkoušeli jízdu skútre, ale i pomocí psího spřežení. Zahráli jsme si na ledové sochy a zkusili jsme si, jaké to je, když si musíme zajistit sami obživu rybolovem. Ryby jsme počítali, poměřovali a skládali podle předlohy na talíře. Pomohly nám i naše paní kuchařky, které nám na svačinu připravily z „ulovených ryb“ rybí pomazánku. Hledali jsme „zamrzlé předměty“, které Eskymáci ztratili, prošli jsme se po „ledových krách“ – bílých umělohmotných destičkách, plavili jsme se v kajacích a klouzali po lyžích.

Vyráběli jsme pak Eskymáky a některá místní zvířata. Když jsme si následně zazpívali Grónskou písničku, už si některé děti chystaly spaní v kožešinách v iglú, aby si po tolika zážitcích mohly trochu odpočinout.

Podnětné prostředí a aktivity, které děti oslovují, jsou nejlepšími příležitostmi pro nenásilné učení a rozvoj dítěte. V podobném duchu, kdy si dítě může na základě svého zájmu a prožitku vybrat činnosti a pracovat vlastním tempem na rozdílných či různě obtížných úkolech, budeme ve školce nadále pokračovat.

*autor: Mgr. Jitka Adamová,
ředitelka MŠ Štěnovice*

Okénko do české historie Martina Marka:

I když je březen prvním jarním měsícem, rozhodně není chudý na události spjaté s českou zemí, které se odehrály v relativně nedávné historii. Připomeňme si tři z nich. Každá se podepsala na několika posledních generacích našich občanů.

7. března - Tomáš Garrigue Masaryk

Hned v prvním týdnu se dočkáme výročí sto šedesáti sedmi let od narození velké postavy naší národní historie. Pedagog, politik, státník a filozof, jenž stanul v čele vlády jako první prezident samostatného Československa v roce 1918 a stal se také prvním vrchním velitelem novodobé československé armády – to vše byl Tomáš Garrigue Masaryk.

Narodil se dne 7. března 1850 v Hodoníně. Navštěvoval obecné školy v Hodoníně, v Čejkovicích a v Čejči, reálnou školu pak absolvoval v Hustopečích. V Čejči se vyučil kovářem. Absolvoval Akademické gymnázium ve Vídni, po kterém začal studovat filosofickou fakultu. Při ročním pobytu na univerzitě v Lipsku se Masaryk seznámil se svou budoucí ženou Charlottou Garrigue, s níž měl postupně čtyři děti: Herberta, Alici, Jana a Olgu. V roce 1879 se mu podařilo získat docenturu z oboru filozofie. Po rozdělení University Karlo-Ferdinandovy na českou a německou část odjel Masaryk z Vídně přednášet do Prahy. Výrazně se angažoval proti pravosti rukopisů Královédvorského a Zelenohorského, čímž se pro mnohé stal vlastizrádcem. V té době se začal zapojovat do politického dění. V roce 1891 byl zvolen do zemského sněmu Rakousko-Uherska. Začátek první světové války byl také počátkem jeho nové politické éry.

Zhostil se úkolu zviditelnit český národ a přesvědčit státníky velmocí o potřebnosti i užitečnosti samostatného českého státu. Vydal se nejprve do Ženevy a následně společně s Edvardem Benešem do Francie, kde se spojili s M. R. Štefánikem. V roce 1917 podnítil sestavení samostatných československých legií v Rusku. Po vstupu USA do války jednal také s prezidentem Wilsonem s velkou podporou českých a slovenských přistěhovalců v USA. Snažení Tomáše Garrigue Masaryka o samostatný stát vyvrcholilo v den jeho zvolení prvním prezidentem Československa dne 14. listopadu 1918. V této funkci vytrval až do roku 1935, kdy byl ze zdravotních důvodů nucen abdikovat.

Jako vrcholný politik měl velice vřelý vztah k ozbrojeným silám. Velmi dobře si uvědomoval zásadní roli československých legií při vzniku samostatného státu Čechů a Slováků. S jeho silným přispěním získali legionáři v nové republice poměrně výjimečné postavení. Na důkaz úcty k nim se sám často objevoval na veřejnosti s typickou legionářskou čapkou tzv. „Furažkou“. Legionáři, kteří bojovali na straně Dohody, začali od roku 1920 střežit sídla jeho prezidentského úřadu. Od 28. října 1929 pak ve svých tradičních uniformách z francouzské, italské a ruské fronty, přičemž tento stav přetrval až do roku 1938.

Tomáš Garrigue Masaryk zemřel v roce 1937. Jeho zásluhy a myšlenky přetrvávají dodnes. Nesmírné duševní bohatství, které zanechal svému národu v činech a slovech, neztrácí svou cenu ani po téměř sto letech. Navzdory různým spekulacím o jeho původu. ■

8. března – Bitva u Sokolova – tentokrát pohledem z druhé strany

Většina z nás má osmý březen spojený s oslavou „Mezinárodního svátku žen“. Shodou okolností se ve stejný den, ovšem v roce 1943, odehrálo první bojové vystoupení Československých jednotek na východní frontě. Příběh sám je součástí bojových tradic našeho vojska. Byl mnohokrát interpretován. Knižně nejznáměji z pera armádního generála Ludvíka Svobody. Nezapomenutelnou filmovou podobu mu vtiskl režisér Otakar Vávra. Kdo z nás by si nepamatoval heroický boj s masou německých obrněnců z pláten kin nebo televizních obrazovek.

V posledních letech se podařilo získat nové zdroje informací. Především z otevřených archivů Spolkové republiky Německo. Válečné deníky Wehrmachtu využil ke své práci například historik Aleš Binar. Přinesl tak pohled na bitvu obrazně z druhé strany. Mnoho známých věcí popisuje úplně jinak. Výsledek

však zůstává pořád stejný. Je jím neuvěřitelná odvaha a statečnost našich mužů v tomto epizodním střetnutí.

Jeho začátek je poměrně známý. Československá jednotka přišla na frontu v době probíhajícího německého útoku na Charkov. Prapor dostal za úkol bránit část toku řeky Mže, především proti nacistickému obchvatu u obce Taranovka. Ludvík Svoboda se rozhodl využít vesnici Sokolovo na druhém břehu pro předsunutou obranu. Vyslal tam posílenou rotu pod vedením Otakara Jaroše. Až sem vše sedí. První nesrovnalost je přítomnost obávaných jednotek SS. V oblasti se prokazatelně nenacházely. Informace byla historiky opatrně vyvrácena již v roce 1981. Sokolovo leželo v pásmu činnosti německé 6. tankové divize, přesněji jejího bojového uskupení Oppeln. Divize na východní frontě bojovala již od prosince 1942. Nebyla rozhodně čerstvým svazkem. Její materiální vybavení bojovou technikou v březnu 1943 nelze nazvat za odpovídající. Množstvím ani kvalitou. O intenzitě jejího nasazení svědčí prostá statistika. Jestliže do boje vstupovala s celkem 143 tanky, těsně před srážkou u Sokolova již měla jen zhruba deset strojů a k tomu třináct těžkých protitankových děl. Technika přitom nepatřila k nejmodernějším. Prim hrály lehké tanky Pz.Kpfw III, doprovázené v té době zastaralými Pz.Kpfw II. Tedy žádné obrněnce Tiger I nebo Panther. Jednotka pod velením nadporučíka Otakara Jaroše měla dle plánů vázat nepřítele do doby, než led na řece natolik povolí, aby znemožnil přejezd německých obrněnců. Němci skutečně o překročení řeky severně od Taranovky uvažovali. →

V souvislosti s vývojem situace se ovšem rozhodli Sokolovo jen obsadit. Chtěli zabránit sovětskému výpadu do boku vlastní sestavy. Z pohledu Němců se jednalo o zajišťovací operaci. Proto u Sokolova nenasadili mohutné svazky, ale nesrovnatelně menší síly. Do boje proti československé obraně nakonec vyrazila skupina pod vedením plukovníka Martina Unreina. Ten k provedení akce vyčlenil 1. prapor pluku tankových granátníků číslo 4 spolu s motocyklovým oddílem číslo 6. Německé archivní prameny nasazení tanků úplně vylučují, což nakonec dokládá struktura útočících jednotek. K Sokolovu postupovaly kromě motocyklistů přirozeně obrněné transportéry pěchoty a dále kolová obrněná vozidla. Na bojišti se pohybovalo několik útočných děl „Sturmgeschütz III“ v síle čtyř – 3 až 4 stroje. Tyto údaje jsou v přímém rozporu jak s oficiálním popisem průběhu bojů, tak se vzpomínkami účastníků. Zde je potřeba dodat, že se jednalo o vůbec první bojový kontakt ČS jednotek s nepřítelem na východní frontě. Výsledný dojem pamětníků je zcela jistě poplatný neznalosti německé techniky.

Samozřejmě svoji roli hrál bojový stres. Útočná děla byla navíc postavena na tankových podvozcích. Mohlo snadno dojít k jejich záměně s tanky. Popisovaný masivní tankový útok německé archivy nepotvrzují. Tím se vyvrací finální pasáž z filmu „Sokolovo“, zobrazující velké množství tanků a další pancéřové techniky, valící se na pozice československých vojáků. Ovšem chyby ve vztahu k tankům lze najít i v německých záznamech. Hlášení XXXXVIII tankového sboru vypracované 8. 3. 1943 v 18:50 zmiňuje naopak sovětské obrněnce. Konkrétně uvádí, že Sokolovo bylo bráněno tanky, což naopak vylučují naše prameny. Československá jednotka žádné neměla.

Zápisy ve válečných denících potvrzují, že rota Otakara Jaroše svůj úkol se ctí a beze zbytku splnila. Útok na obec začal již sedmého března. Němci neměli z počátku o obraně Sokolova ani tušení. Situace je zcela překvapila. Když se přidala ještě podpurná palba z postavení za řekou Mží, rozhodl se velitel uskupení Oppeln k ústupu. Následně došlo k pověření výše zmíněného plukovníka Martina Unreina dobytím Sokolova. A to ještě v noci. Kolony vozidel mezi nedalekými obcemi ovšem ucpaly cesty. Útok byl odložen na následující den. První zteč zahájenou v jedenáct hodin dopoledne, zastavila intenzivní palba z vesnice. Pomohla opět podpurná palba z druhého břehu řeky. Jednalo se skutečně o útok, nikoliv průzkum bojem, jak často zmiňují domácí prameny. A byl odražen. Druhý útok přišel ve dvě hodiny odpoledne. Německé jednotky byly vypětím a neustálým nasazením dohnány až do stavu „apatie“. Musely být k postupu strženy osobním příkladem důstojníků. Sám plukovník Unrein postupoval v čele svých vojáků se samopalem v ruce. Teprve v průběhu bojů nacisté zjistili, proti komu vlastně stojí. Ačkoli byla obrana Sokolova velmi úporná, tentokrát se jí podařilo proniknout. Rozhořel se tvrdý boj doslova dům od domu. Němci sami v záznamech uvedli, že Sokolovo muselo být vyčištěno od nepřítele. V tomto případě film Otakara Vávry odráží skutečnost. Tuhost odporu bezpochyby ovlivnila jejich náhled na počet obránců. Hlášení uvádí odhadem 1200 mužů, přičemž přes 300 jich mělo v boji padnout. Ve skutečnosti bylo československých vojáků v Sokolovu čtyřnásobně méně a padlých bylo 90.

O německých ztrátách z daného dne se archiv nezmiňuje. Ze záznamů tedy vyplývá, že k dobytí obce bylo potřeba tří útoků! Vyjma statečného boje o samotnou obec dokázali naši vojáci již jen svojí přítomností zpomalit německý nástup na Taranovku. Ovšem to nebylo nic platné. Němcům se nakonec provedl rozsáhlý průlom fronty. Charkov získali na krátkou chvíli zpět. Do města vstoupili nechvalně proslulé oddíly SS. Pod jejich taktovkou začalo známé vraždění raněných vojáků v charkovských nemocnicích. Méně už se ví, že Sověti svým překotným ústupem vystavili zbývající část praporu Ludvíka Svobody riziku obklíčení a tím úplné likvidace. Naši velitelé však v komplikované situaci neztratili hlavu. Jednotku dokázali z nebezpečné situace vyvézt. Čekaly je další boje za obnovu republiky. ■

autor: Martin Marek

*V případě dotazů využijte e-mailovou adresu:
info@martinmarek.eu*

Sportovní střípky:

Fotbal:

Muži se připravují na jarní boj o záchranu

Tým mužů se připravuje na záchranářské boje v jarní části sezóny. Během února tým absolvoval stejně jako vloni čtyřdenní soustředění v Soběšicích u Sušice. Soustředění se zúčastnilo celkem 13 hráčů + trenér Kamil Lodr. Všichni poctivě zapracovali na rozvoji své fyzické kondice během dvoufázových tréninků, takže pevně věříme, že tým bude mít dostatečně natrénováno na jarní část sezóny. V týmu mužů došlo pouze k jedné změně, kdy se Honza Nový rozhodl odejít do Sokola Bukovce.

Muži odehráli doposud čtyři přátelská utkání. Utkání jsme odehráli v odlišných sestavách a v různých fázích přípravy s následujícími výsledky:

- **Křimice (1. A třída) - Štěnovice 2:4 (0:3) Branky: Miloš Boček 2x, Hostačný a Grasl**
- **Štěnovice - Spoje Plzeň (MP) - 2:2 (1:1) Branky: Boček Michal, Hostačný**
- **Štěnovice - Kaznějov (1. B třída C) - 2:3 Branky: Volf 2x**
- **Nýřany (1. B třída C) – Štěnovice 3:2 Branky: Volf, Salaba**

Koncem března již začne mistrovská sezóna A-týmu mužů, během dubna pak zahájí jarní část sezóny všechny ostatní týmy (mladší přípravek, starší žáci a garda). Muži odehrají první utkání jarní sezóny s týmem Přeštice B, přičemž zápas se kvůli rekonstrukci hřiště v Přešticích odehraje v Dolní Lukavici. Náš tým domácí fanoušci uvidí poprvé doma v sobotu 1. dubna, kdy k nám zavítá rezervní tým Petřina. Všichni fanoušci jsou srdečně zváni, kluci budou vaši podporu potřebovat.

Rozlosování zápasů na jarní část sezóny je následující:

ne	26.3.	10:15	Přeštice B - Š
so	1.4.	16:00	Š - Petřín B
so	8.4.	16:30	Černice - Š
so	15.4.	16:00	Š - Hrádek
so	22.4.	17:00	Chotěšov - Š
so	29.4.	16:00	Š - Chanovice
ne	7.5.	16:00	Strážov - Š
so	13.5.	16:00	Š - Spálené Poříčí
so	20.5.	17:00	Starý Plzenec - Š
so	27.5.	16:00	Š - Žákava
so	3.6.	17:00	Měčín - Š
ne	11.6.	17:00	Klatovy B - Š
so	17.6.	16:00	Š - Dlouhá Ves

Pozn. Hřiště Dolní Lukavice
!!!

Rozlosování všech ostatních kategorií bude zveřejněno v dubnovém vydání Štěnovických listů. ■

*autor: Ing. Petr Lodl,
předseda oddílu*

Hasičské okénko:

V únoru vyjeli hasiči k nekontrolovanému pálení odpadků

První letošní výjezd se uskutečnil 15. února krátce před 15. hodinou. Z chatové osady u tunelu Valík se valil černý kouř. Po příjezdu na místo jsme zjistili, že se jedná o pálení odpadu všeho druhu na soukromém pozemku. Na místě se nenacházela žádná osoba, která by pálení hlídala, a proto bylo rozhodnuto o uhašení ohniště o rozměrech cca 3 x3 metry. Spolu s námi zasahovala jednotka ze stanice Plzeň-Slovany a policejní hlídka.

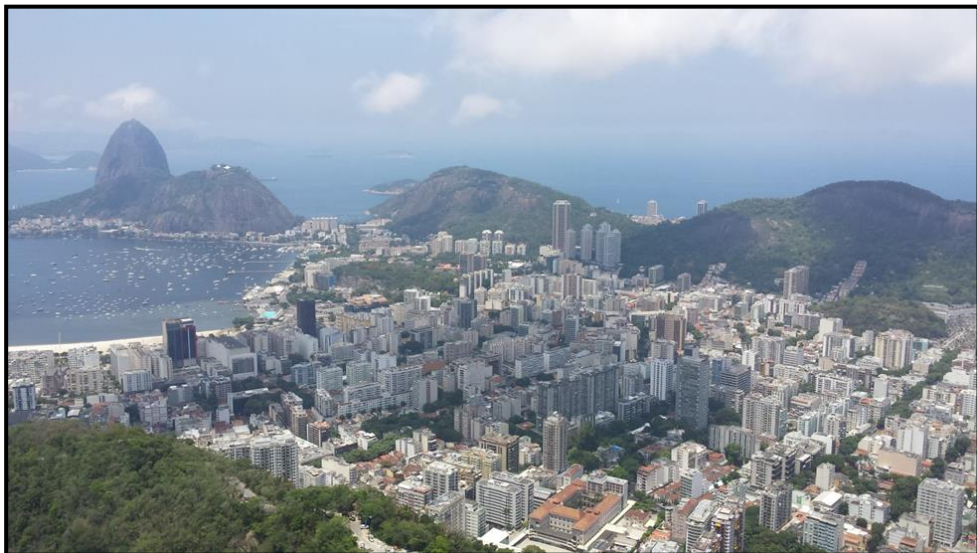
Tradiční akce se opět vydařila

V sobotu 18. února 2017 se konal hasičský bál. Tradiční kulturní akci navštívilo 117 platících. Jako vždy byla připravena bohatá tombola, ve které bylo letos 180 cen. K tanci a poslechu hrála osvědčená Vrchovanka z Mrákova. Myslíme si, že se bál vydařil a lidé se bavili. Děkujeme za návštěvu! Při této příležitosti bychom chtěli také poděkovat všem, kteří samotný bál připravili a kteří jej sponzorovali.

autor: SDH Štěnovice

Karneval v brazilském Riu – jeden z nejsilnějších zážitků v životě!

Část Rio de Janeiro s horou "Cukrová homole" vlevo.

Je únorové ráno a já mířím po pětidenčním putování po Španělsku pravidelnou leteckou linkou dál do Brazílie. Let ze západní polokoule přes rovník na jižní polokouli trvá 12 hodin. Zatímco na letišti v Madridu bylo 10°C, na letišti v Riu de Janeiru neklesla teplota pozdě večer pod 30°C. Je tu hic. Dozvídám se, že linka nočního autobusu městské hromadné dopravy byla kvůli vysoké kriminalitě již dávno zrušena. To pro mě znamená, že musím jet do centra města taxíkem. Bohužel noční ceny taxi jsou o 50 % vyšší než ceny taxi přes den. Jsem sám, jen s batohem na zádech, kreditní kartou schovanou v botě a s 30 americkými dolary v kapse (cca 800 Kč). Marně postávám u přepážky letištního taxi a řeším, jak se bezpečně dostat do centra města na hostel. Po chvíli k přepážce přistupují dva mladí Brazilci – mladík s dívkou ve věku kolem 30 let - vracějící se ze čtrnáctidenního putování po Evropě. Jedou také do centra města a nabízejí mi spolujízdu. Jsem šťastím bez sebe, dávám jim českou čokoládu a pár ryze českých sladkostí. →

Celou cestu taxíkem si v angličtině povídáme o Evropě. Všimám si, že noční taxi projíždí křižovatky pomalu, a to i když na semaforu svítí červená. Ptám se, jak je to tady s dodržováním pravidel. Na to mi mladí Brazilci odpovídají, že kvůli vysoké kriminalitě se v noci křižovatky projíždějí na červenou, ale pomalu, aby se nemuselo zastavovat a bylo to pro všechny bezpečné. Pak mi říkají, že systém automatického zamykání aut za jízdy pochází právě z Brazílie a dalších jihoamerických států, kde se auta běžně na křižovatkách přepadávají. Po těchto větech jsem se již moc bezpečně necítil – ani v zamčeném taxi. Další z nepříjemných faktorů bylo to, že jsem do Ria přiletěl v termínu právě probíhajícího světového karnevalu. Místní školy samby zde předvádějí slavnostní alegorické průvody. Město tepe životem a extrémním počtem turistů, a tak i riziko kapesních zlodějů a dalších pouličních přepadení je v tomto termínu velmi vysoké. Nejsem si jistý, jestli má cesta byla správně zvolená. Termín hlavního karnevalu byl čistě náhodný. Na druhou stranu spoléhám na to, že jsem se před odletem spojil prostřednictvím české facebookové cestovatelské seznamky se skupinou tří českých turistů - dobrodruhů z Moravy, kteří budou v Riu trávit 5 dní na karnevalu. Je skoro půlnoc a taxík mě konečně přivezl na hotel – tedy poblíž hotelu. Taxikář nemůže v mapě najít můj hotel, a tak si bere můj mobil s rezervací a volá na recepci hotelu. Dlouho kroužíme systémem jednosměrných ulic.

Malé karnevaly uprostřed ulic Ria zvoucí návštěvníky na hlavní večerní karneval.

Několikrát jsme (ano, o půlnoci) zůstali třet v koloně aut, až se nám nakonec téměř po hodině od počátku jízdy podařilo najít to správné místo. Taxikář je našťvaný, že na začátku domluvená cena je vyšší než jeho náklady, ale za to já nemohu. Poněkud ve smíšených pocitech lezu do postele jednoduchého cestovatelského hostelu, který neoplývá luxusem, spíše naopak. Zato se nachází přímo v centru Ria a pod okny pochodují taneční průvody. Celé město žije, všude hraje hudba, jsou 2 hodiny ráno a všude se tancuje! S údivem jdu tedy ven nasát trochu karnevalové nálady, samozřejmě mám také strach. Venku je stále přes 30°C, vlhko a je cítit zápach moči. Ulice je plná polonahých lidí, všude jsou ženy v maskách (zdobené podprsenky, bílé vysoké kozačky - jsou spíše nahé než oblečené). Gayové tančí oblečení za okřídlené anděly a další skupiny lidí se v opojení alkoholu baví. Město tepe životem, tak velkou tančící párty jsem ještě nikdy neviděl. Dávám si jedno místní pivo a po 20 hodinách beze spánku si jdu lehnout (časový posun je 5 hodin). Druhý den ráno se probouzím až v 11 hodin místního času, stále mi chybí 5 hodin. Ale ze zkušeností vím, že za 3-5 dní se můj biologický rytmus přizpůsobí (tzv. jet lag – pocit, kdy vám chybí čas a je třeba se přizpůsobit jiným biorytmům odlišného časového pásma). Vyrážím na obhlídku města - všude jezdí uklízeční vozy, na zemi se válí spousta prázdných láhví od alkoholu, ve 35° vedrech všude cítím pach moči. Mé první kroky vedou ke stánku s místním občerstvením. Kupuji si tlustý párek v jakémsi tlustém rohlíku s kečupem a nahoře něčím nahrubo posypaným. Ochutnávám, šklebím se, bohužel hladový pokračuji v jídle. Párek je sladký, rohlík je sladký, kečup je sladký a po mém dotazu, co je ta hrubá tmavá posypka se dozvídám, že se jedná o jakýsi brazilský drcený kořen. Asi koření, nebo něco na ten způsob... Sladké maso, se sladkým pečivem a sladkým kečupem je na mě moc, bohužel mám hlad a kupuji si další. I to k cestování patří. Podle front lidí usuzuji, že se pravděpodobně jedná o místní oblíbené jídlo. Podařilo se mi najít free wifi připojení, a tak se snažím pomocí facebooku kontaktovat skupinu tří Čechů z Moravy. Podařilo se, za dvě hodiny dorazí za mnou do centra města na hostel a ubytují se společně se mnou. Po šťastném setkání s cizími lidmi (ale Čechy, což je v Brazílii vzácností) vyrážíme společně do města najít překupníky, kteří by nám prodali lístek na večerní Sambadrom. Sambadrom jsou dvě velké tribuny umístěné proti sobě, kde uprostřed na cca 2 km úseku tančí v průvodu školy Samby. Tyto dvě velké tribuny mají kapacitu 70.000 lidí a lístky se dle oficiálních zdrojů prodávají na jméno a pouze občanům Brazílie.

Lístky se kupují na každý večer zvlášť – celkem 5 večerů, cena vstupenky je od 750 Kč výše (horní hranice se nám nepodařila zjistit). Kupujeme si tedy 4 vstupenky na jeden z večerů, dostáváme instrukce, mapu a bezpečnostní tipy na večer.

Další den míříme na 710 metrů vysokou horu Corvorado, která je na okraji Ria. Právě tady r. 1931 byla slavnostně vystavena k výročí Dni nezávislosti socha Krista Spasitele. Brazilci jí neřeknou jinak než Cristo Redentor. V souvislosti s tím mě napadá, že v Brazílii se nemluví španělsky, jak je většinou na jihoamerické státy známo, ale portugalsky.

Pláž Copacabana na břehu Atlantického oceánu.

Cesta na vrchol je krátká, ale velmi strmá. Převahu zajišťují místní domorodci, kteří si za transfer neřeknou moc peněz. Cesta minibusem nahoru trvá cca 15 minut. Nahore se zcela náhodně setkáváme se dvěma mladými Čechy z Prahy ve věku cca 30-35 let. Všimám si, že muž má v obličeji podlitiny. Vypráví mi, že je chtěli na ulici okrást o fotoaparát a on se bránil, což neměl dělat. Zloděj byl jistěný a v okamžiku, kdy se tento Čech rozběhl za zlodějem s jeho fotoaparátem (údajně teprve 15 letý kluk), se na něho rozběhli další tři již dospělí chlápci, o kterých neměl předtím ani ponětí a surově jej zbili.

To vše se stalo za denního světla, kolemjdoucí nic nedělali, nereagovali, akce si nevšímalí.

U sochy Krista se nám nepodařilo pořídit kvalitní fotografie. Nahoře byla mlha a opar, takže na většině fotek jsou zachyceny jen nohy Krista. Bylo legrační, když se některé mraky rozplynuly a turisté v tu chvíli kolem zmateně pobíhali, pokřikovali jeden na druhého a rychle fotili. Po pár sekundách zase byli zklamáni a čekali smutně na další okamžik. Socha je celá ze železobetonu a není s vyhlídkou jako socha Svobody v New Yorku, stojí na 7 metrovém podstavci a její samotná výška je 30 metrů. Pro zhlédnutí sochy (Rio de Janeiro je velké a sochu nejde vidět ze všech míst) doporučuji pobyt na světoznámé pláži Copacabana, odkud je krásně vidět na Rio, kopce a v pozadí na sochu Krista. Tento pohled je majestátní! Únorové koupání v Atlantickém oceánu je příjemné. Oceán je teplý, teplota vzduchu dosahuje přes 35°C, jižní polokoule zažívá letní roční období. Kdo se plánuje vydat na karneval do Ria, neměl by zapomenout na plavky. Samotná pláž Copacabana nepůsobí nijak vábně. Je to velká, dlouhá pláž se spoustou lidí a obchodů – romantiku tady nečekejte!

Ale dost bylo kritiky – město nabízí spoustu krás, mezi které patří hora, které nikdo neřekne jinak než „Cukrová homole“ – hora ve tvaru úzkého vysokého kuželu vystupující z oceánu na okraji Ria, kam vás vyveze lanovka a odkud je krásný výhled na Rio de Janeiro se sochou Krista Spasitele.

Další den se touláme městem, navštěvujeme kostely, baziliky, obchody se suvenýry, ochutnáváme jídlo a těšíme se na večer, kdy nastává vrcholný okamžik naší cesty. V 19 hodin na Sambadromu začíná hlavní karneval. Míříme tam o dvě hodiny dříve, celé město na nás působí jako termiště – všechny skupiny turistů putují na stejné místo a náhodně se setkávají. Všechny cesty se spojují a davy turistů se s každým kilometrem zvětšují a napojují jednotlivě na sebe. Dostáváme se k Sambadromu. Kvůli bezpečnosti a doporučení domorodce (překupníka se vstupenkami) mám u sebe pouze mobil na focení a vstupenku – žádné peníze, žádné doklady, žádné cennosti. Vzhledem k teplotám přes 30°C mám na sobě jen sandály a kraťasy – vypadám nezajímavě a toho chci docílit.

Před 19. hodinou by se dala atmosféra krájet – lidé na tribunách tančili, povzbuzovali se navzájem. Celým areálem hrála hlasitě Samba, nad hlavami nám stále kroužily vrtulníky – a to policejní a televizní s kamerami. Jeřáby s kamerami byly snad úplně všude.

Na tribunách byly velké projektované billboardy s přímým přenosem a na záběrech z vrtulníků, byly vidět loga BBC, CNN a dalších světových médií. Dopravní letadla létala během celé akce výjimečně v nízké výšce, aby přistávající pasažéři alespoň z dálky viděli průvody alegorických vozů. Ta atmosféra byla úžasná, nejde nijak popsat. Kromě narození synů jsem nezažil většího okamžiku. Adrenalin z nás všech vyzařoval, hudba hrála, lidé tančili, něco tak gigantického a davového jsem nikdy v životě nezažil. Vedle nás stála skupinka pěti turistek, které kvůli karnevalu přiletěly až z Austrálie. Údiv diváků zmocnil každý přelet velkého dopravního letadla (výjimečná situace, protože nad centrem města nemohou dopravní letadla z bezpečnostních důvodů přistávat ani kroužit) a také pod nimi kroužící televizní a policejní vrtulníky. Těžko to popsat... Radost, euforie, davové šílenství, tanec, nezkrotná zábava... Tyto přehlídky školy Samby probíhají 5 dní. Samotné vystoupení – průvod - trvá cca 3 hodiny. Celou událost jsem nafotil a nahrál. Těší mě, že kdykoliv si na www.youtube.com zadám „Carnival Rio“, mohu vidět něco divokého a senzačního, kde jsem díky Bohu mohl osobně být.

Další den společně míříme opět na pláž Copacabana. Koupeme se, nakupujeme suvenýry, ochutnáváme místní nápoje. Den probíhá v rozlučovacím duchu s městem. Skupinka tří Čechů z Moravy letí další den domů. Mě čeká cesta dál. Ráno nasedám na autobus, ve kterém mě čeká 7 hodinová cesta do 500 km vzdáleného brazilského velkoměsta São Paulo (12 mil obyvatel). Tady mám v plánu již sám strávit další čtyři dny, a pak letím zase dál na další cestu do vzdálené Argentiny. Mé dlouhé putování je teprve na začátku, ale o tom napíši zase až příště...

*autor: Radim Teodor Bílek, DiS,
štěnovický cestovatel*

Štěnovické listy – zpravodaj obce Štěnovice - měsíčník, vydává OÚ Štěnovice, Štěnovické náměstí 133, 332 09 Štěnovice, okr. Plzeň – jih. E-mail: podatelna@stenovice.cz, www.stenovice.cz. Uzávěrka zpravodaje je vždy k 20. dni v měsíci. Za obsah článků zodpovídají jednotliví autoři článků. Vydávání listů povoleno OkÚ Plzeň-jih pod povolovacím číslem MK ČR E 12369 v nákladu 500 ks.